

Liturgický program od 15. augusta 2011 – do 21. augusta 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 15.8.	<p>Zosnutie Presvätej Bohorodičky <i>/Prikázany sviatok /</i></p> <p>Vyšná Rybnica 16.45 - sv. liturgia + myrovanie</p> <p>Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia + myrovanie</p>	* za vericich z farnosti
Utorok 16.8.	<p>Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia</p>	+ Helena, Ján rod. Popovičová
Streda 17.8.	<p>Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia</p>	+ Michal, Zuzana rod. Holodňaková
Štvrtok 18.8.	<p>Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia</p>	+ Helena rod. Streňová
Piatok 19.8.	<p>Vyšná Rybnica 17.00 sv. liturgia</p> <p>Vyšné Remety 18.00 sv. liturgia</p>	+ Bartolomej, Bartolomej, Alžbeta, Pavol, Anna rod. Smoláková
Sobota 20.8.	<p>Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia</p>	+ Štefan
Nedeľa 21.8.	<p>10. nedeľa po Päťdesiatnici <i>/zbierka na fond Košickej eparchie/</i></p> <p>Vyšné Remety 8.30 - sv. liturgia</p> <p>Vyšná Rybnica 10.00 sv. liturgia</p>	* za vericich z farnosti

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 31.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Nanebovzatie Panny Márie - poukaz do neba

Každý z nás má miesto, ktoré túži vidieť počas svojho pozemského života. Možno je to nekonečný čínsky múr, mesto mrakodrapov - New York, večné mesto - Rím alebo Buenos Aires vo vrcholiacom rytme samby? Každého láka niečo iné. Avšak každý, kto navštívi svoje vytúžené miesto je šťastný, plný zážitkov a dojmov. So šťastím, radosťou a dojmami sa chce podeliť so svojimi známymi a príbuznými. Nielenže sa s nimi delí o radosť, ale ich dokonca povzbudzuje, aby navštívili tieto miesta.

My, kresťania, túžime tiež po jednej krajine, ktorá je pre nás pripravená. Je to nebo. Cirkev nás oboznamuje a motivuje prostredníctvom Nanebovzatia Panny Márie, aby našou vytúženou krajinou na prvom mieste bolo nebo. Mária je prvá, ktorá dosahuje nebo. Nebo nie je mimo dosahu našich rúk. Istý muž poznamenal: „Boh dáva šťastie, ale človek ho musí vedieť chytiť.“ Do neba sa dostaneme pomocou Božej milosti a našej dobroty k ľuďom. Mária potvrdzuje túto pravdu. Ona tiež potrebovala Božiu milosť a spoločenstvo ľudí, kde preukazovala svoju dobrotu. O Božej milosti v Máriinom živote nás ubezpečuje Písmo: „Raduj sa milosti plná...“ Potom sú ľudia s ktorými žila. Konkrétne Jozef, ktorý stal pri nej a keďže bol spravodlivý muž nevydal ju potupe. Taktiež Ježiša nehľadala sama, ale s viacerými: „Hľa, vonku stojí Tvoja matka a Tvoji bratia a chcú sa s Tebou rozprávať.“ Pod krížom nestojí sama, ale s učeníkom Jánom. Na Zoslanie Svätého Ducha je taktiež uprostred učeníkov.

Do neba sa dostane ten, kto plní Božiu vôľu. Božou vôľou je: „Milovať budeš svojho Boha celou svojou dušou, srdcom, silou a bližneho svojho ako seba samého.“

Ak dokážeme žiť podľa vzoru Panny Márie, v Božej milosti a pre dobro ľudí, buďme si istí, že od Živého Boha dostaneme poukaz, na ktorom bude napísaný smer: NEBO. Vtedy naša radosť nebude mať konca.

NÁDEJ

Muž, ktorý mal čas

Keď dnešný človek dosiahne 62 rokov veku, pomýšľa odísť na dôchodok a užívať si svoju ťažko zarobenú penziu. Myslí si, že už nemá čas. Práve v tomto veku prišiel do Nového Španielska Vasco de Quiroga. Nebol to kňaz, bol to vznešený šľachtic, advokát s veľkou dôverou svojho kráľa. A v tomto veku začal žiť svoj sen, budovať jednu utópiu, kresťanskú republiku indiánov. Biskup Juan de Zumárraga ho vysvätil za kňaza a biskupa Michoacánu v jeho 68 rokoch. Zomrel, keď mal 95 uprostred činnosti, počas pastoračnej návštevy Uruapanu. Je pochovaný vo svojej nedokončenej katedrále v Pátzcuare a vďačný ľud na neho spomína pod nežným menom Tata Vasco, otecko Vasco.

Čo urobil? Bol to kvitnúci stavec. Zdalo sa, akoby sa nikdy nechystal umrieť. Plný nádeje, miloval život a pracoval, snažiac sa o šťastie tých, ktorých miloval. Naučil indiánov spracovávať med, maľovať obrazy, vyrezávať z dreva, zručne zdobiť hrnčeky a iné nádoby bohatými farbami, vyrábať gitary, tkaniny, keramiku a tisíce iných vecí. Ako prvý zaviedol pestovanie banánov v tejto časti sveta, a tiež aj iných plodín zo starého sveta. V Pátzcuare založil Kolégium sv. Mikuláša. On mal čas. Mal nádej.

Hľadanie šťastia

Pre nás veriacich v Boha je nádej čnosť, ktorá spôsobuje, že túžime po večnej blaženosti, nebi. Ale tiež sa chápe ako ľudská hodnota, ktorá nás núti hľadať neúnavne, neochvejne, šťastie tu na zemi. Pre veriacich, nádej znamená budovať alebo už v tomto živote na zemi. Nádej obsahuje veľkú lásku k životu a nadšenie udržiavané tým, že ho žijeme zodpovedne, v plnosti.

Keď dvaja mladí zakladajú rodinu, robia to plní nádeje a my im želáme, aby boli šťastní navždy. Ale šťastie neprichádza ako dážd' z neba, musíme sa snažiť, aby sme ho vybudovali.

Materiálne dobrá sú dôležité pre dosiahnutie šťastia. Bieda zotročuje a ponizuje. Ale nemôžeme obmedziť naše šťastie na nadobúdanie

a užívanie týchto dobier, a oveľa menej, obetovať duchovné a ľudské dobrá nezriadenej túžbe vlastníť. Sú úbohí, ktorí kladú zisk nad svoju rodinu a nad morálku!

Keď končí nádej

Nešťastie je prítomné v našom živote často ako dôsledok našej vlastnej nezodpovednosti, inokedy cudzej, niekedy vyplýva zo samotného faktu, že žijeme v tomto svete.

Nezamestnanosť, choroba, smrť milovaného, nepochopenie alebo nevernosť našich blízkych, nás ponárajú do neistoty, sklamania, do hlbokého smútku. Inokedy je to prázdnota, nedostatok vyhliadok do budúcnosti, či nuda, pre ktoré upadáme do beznádeje.

Narkománia a alkoholizmus sú choroby dobrovoľne získané, často ako hľadanie východiska z beznádeje. Samovražda sú falošné dvere, ktoré sa otvárajú beznádeji.

Aké smutné je vidieť mladého človeka, ktorý nemá záujem o život! Také smutné, ako vidieť starého modliť sa, aby ho už Pán Boh vzal, lebo už tu nemá čo robiť.

Konformizmus, poddajnosť, nečinnosť, nesnaženie sa o zlepšenie, vzdanie sa, prestať snívať, to sú znaky beznádeje.

Ako sa lieči táto choroba?

Objavením koreňov, hľadaním hodnôt, ktoré dávajú pevnosť a zmysel nášmu jestvovaniu.

Prví kresťania znázorňovali nádej ako kríž v tvare kotvy, ktorá dáva bezpečie v búrkach života. Kotva zabraňuje, aby bola loď strhnutá vlnami.

Nádej sa znovu rodí, keď okúsime šťastie z toho, že vieme byť užitoční a robiť dobro druhým. Unikáme z tieňov smrti v živote, keď objavujeme svetlo nezištnej lásky k blížnemu. Vedieť, že ešte sme potrební, nás obnovuje a núti nás žiť ďalej.